

Ο "ΡΙΚΕΤΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΟΦΙΟ,,

(Συνέχεια έκ της σελ.δος 1401)

Κ' δι Ρικέτος σκέψηκε :

— Μέ αιγαλωτούσε η ωμοφειά της ... "Αχ, πόσο θά-ήμουν εύτυχης, ή μ' ἀγαπούσε δυστή λατρεύω ... Μέ την ψυχή μου θά της χαρίζω μή μοι μου ξέντυνάδα..."

Κ' η «Ηλιόποδοπορ σκέψηρε κι' αντή :

— Μέ αιγαλωτούσε η ξέντυνάδα του ... "Αχ, πόσο θά θυμούν εύτυχης, ή μ' ἀγαπούσε δυστή λατρεύω ... Μέ την ψυχή μου θά του χάρισω μή μοι μου ξέντυνάδα ..."

Έκει κάποια, κοντά η μαρούν, άδιαφόρο, κάποια καλόκαρη γεράμι, α — ποιος άκουσε τις άμουδαίες εύκες των δύο νέων—χαμογέλασε γλυκά καλί είτε :

— "Αμπτος ε νά γίνουν ή επιθυμίες, τους πραγματικότης ... Τους το υποχειρίκα ώλωσε αλάνω από την κουνιά τους ..."

Κ' άμεσως το θαύμα έγινε : "Η άστρωτηρής καλλονής βασιλοπούλα έκασε κάτι από την ωμοφειά της κι' έτσι, χωρίς νά πάνη νά είνε αύξητα δύμοφα ακόμα, απόχθησε όρχετη ξέντυνάδα. Τα μάτια της τώρα σπιθοδολούνται κι' η κνητής ήσαν δύο χάρι. Μα κι' δε τερατόμορφος Ρικέτος παροντάστηκε στά μάτια της βασιλοπούλας σάν είνα ώρασο παλληράρη, κουψή κι' λαγοκή καλί φροντιδάρια ..."

"Ετσι, άφος τά π. ωσεινήματα δύν προτερημάτων τους συμπλήρωσαν άμωδαία τις έλλειψεις τους, έγιναν ένας απαλήμμένο και ταυριαστό πεινά ζευγάρι κι' ξέρουν αιτώς καλά κι' έμειναν απόλυτα εύπλευρα..."

"Ωστόσο, έστερα από πολλά χρόνια, πολλοί θέλησαν το ί-
χης : "Οτις οντες ή βασιλοπούλα έγινε ξέντυνη ρηγή από δύο ήταν, ούτε δι Ρικέτος ώραθερος. Μονάχα, επειδή έκανε την άγιτσης γιά την έ-
ντυνάδα των κι' έκεινος για την ωμοφειά της, ή πλανεύτηκε ή 'Αγάπη ήμαρτος του κι' κανένας από τους δύο τους δέν έ-
βλεπε πειά της τερατώντες έλλειψεις τούς άλλους. 'Ο Ρικέτος νόμιζε την
άγιτσην την πόλη λαγογέρο ζευγάρια ... Γ' αντό..."

"Άλλα γιατί νά τους κακογιλιώσεινε τώρα ; "Ας τοις άφησουνε μια ζήσουν αιτώς καλά κι' ής προσπαθήσουνε μια έμειναν νά ζήσουμε καλύτερα..."

CLAUDE PERRAULT

Η ΖΩΗ ΚΙΟ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΑΕΛ ΚΙΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1406)

λάρη τὸν άγνωστο κι' ύστερα τὸν πατέρα του...

— Μπαμπά μπαμπά... ψυθείμε μέτα το παγωμένα χείλη του.

Ο Σάντορ έζησε πόλει καὶ τράψεις γιά το σχολείο μόνος του. 'Ο Μικαέλ δρχιστο πάλι νά κλαση. Κι' ύστερα πήρε έ-
να μοιδέλι κι' δρχιστο νά γράψει.

"Νότερα άνθεψε πάνω σ' ένα σκαμνί. έδεσε τό σκοινί στό γάντζο κι' έφτιαξε μια θηλειά.

"Επειτα κατέβηκε. Κάρφωσε στό στήθος του ένα χαρτί κι' ανέβηκε πάλι πάνω στό σκοινί.

Σ' έκεινο τό χαρτί είχε γράψει :

— Μαμά, δεν θέλω νά συνέ είναι βαρός περισσότερο... "Επειτα, το φωνή δέν μις τι πάνει ποτέ.. Σὲ φιλό, έγω, δι Μικαέλ Κις, πού έζησε δήμα χρόνια καὶ πέσανε στής δι Ανγούστου 1934, στή Βουδαπέστη, στήν Εθνική πινακίδα, δόδι: Μαντζές.

Κατόπιν πέρασε τήν Εηλιά στό λαιμό του, άπλωσε τό χέρι του κι' έσθυσε τό ήλεκτρικό, γιά νά μή κατη σδικα κι' άναποδογύρισε μέτό πόδι του τό σκαμνί...

— Ο Μικαέλ Κις κρεμάστηκε στόν άέρα, σφαδάζοντας.

Σὲ λίγο δύμας ήσύχασε καὶ τό σπιτί τότε βυθίστηκε σέ μια νεκρική σιωπή.

S. ZEPPELON

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΟΔΑΙ ΚΕΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1407)

Μάλιστα, 'Η γυναίκα μου φορούσε περδούκα. 'Η γυναίκα μου ήταν φιλανθρωπίσσα αύγο !

Κι' έγω τότε, μ' ένα προστατευτικό υπόσ, χάρεψα από τό γυναλ-
στερό πρανί, στό άπαντο χρονοτόπου τήν άντυχία μου καὶ παρακαλέσα
τή γυναίκα μου νά ξαναβάλη τήν περούκα στή θέσι της...."

"Ο Λέντεν, έκτος από από τό βιβλίο του, ποι είνε ένα είδος αιτών
βιολαρίας έχει γράψει καὶ μερικές κομωδίες, ή δπότες τημείσων με-
γάλη έπιτυχία ίστο Βεραλίνο. Π-τρό είνε νά ποδεί δι, δι πρωταγωνι-
στής τους είνε πάντα ένας παχύσαρχος καὶ πομποτραγικός Δόν
Ζούντι ..."

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΙΑΝΤΙΕ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Οσο περισσότερο άγαπαι μιά γυναίκα τόν ανδρα, τόσο του ποσ-
θώνται τά έλαττόματα... Αλλά δσο περισσότερο άγαπαί, ένας άνδρας
μιά γυναίκα, τόσο της μεγαλώνει τά έλαττόματα..."

Α ίκατερινή Γκρεν

Σενήθιος δέ ανδρος δέν παντρεύεται, γιατί δέν θελει. 'Ενας ή γυνα-
κα γιατί δέν μπορεῖται ?

Α λ. φ. Κάρο

"Ο έρως άρεσε περισσότερο από τό γάμο, παραπλαγάτα δπωσηκα
τό παραμήνι μάς άρεσε περισσότερο από μιά ζερή Ιστορία..."

Α λ. Δουμάς

"Ο έρως είνε άρρωστεια καὶ φάρμακο μαζ. "Αλλοτε άρρωσταίνει τούς
ύγειες, καὶ δλοτε γιατρεύει τους δρόματους !

Α δαμάντιος Κοραής

"Η τιμωρία γι' αιτώς ποι διγάπτησαν πολὺ τις γυναίκες, είνε ψά-
τις... άγαπον πάντοτε !

Β. Ογκώ

"Η ειλικρίνεια τής σιζύχου δόηγει συχνά τόν σίζυχο στόν ίσιο
δρόμο τής τιμῆς.

Α έρηταν Σ. Σ. ζ.λ.

Ποτά ή διαφορά τών φειδών από τις γυναίκες ; ... "Απλούστατα, τά
φειδία έχουν τό δηλητήριο στά δέντια τους, ένας ή γυναίκες τό έρων
στή γλώσσα τους !

Σ αυτόρ

Τό μεθυσικότερο ποτό για μιά γυναίκα, είνε ή κολακεία.

Α γ. Α γον σ τ ι γ ο

"Ο περιέμιος ήρως Βιλλιγκθόργκ, γιά νά διατηρή δάμασια τήν καλ-
λονή τής έρωμένη τον, τήν πότιζε ταχικά μέ μία φειδίνη ! ... Μά σταγόνα τέτοιον μάστορα διάπλασε στήν καλλονή τής ξανθιάς, υπάρχουν δέκα τέτοιες σταγόνες !

Α ρ σ έν Ο θ σ σ αι

Και ή πο έναρτε γυναίκα θά βρή μά μέρα τόν κατακτή της. 'Αλ-
λα με τή διαφορά, δεύοια, δπι, δπι τέ της !

Π φ ο γ κ η φ ν τ ' Ε ι ν

"Έχουμε τόσες ήξισιες, από τήν καμένη τή γυναίκα ! ... 'Η γυ-
ναίκα πρέπει νά μποτή τόν έρωτα, αιτή νά έποτη τόν πόνους τόδ
τοκετού, αιτή νά φροντίσει τό σπίτι, αιτή νά άναθεψή τό παδά! Και κοντά σ' αιτά, πρέπει συγχρόνως νά είνε κομψή, γλυκομιλήτη, γον-
τετική ! ...

Και δμως, αν και τά κατοφθάνει δηλα μάτα τή ήρακλεια κατοφθό-
ματα τήν θνομάζουν εδιθενές φύλων !

Ελισκετ, διασύλλογος τής Ρουμανίας

Σέρετε ποιά είνε ή γυναίκα ; ... Είνε τό άδυντα αιτό πλάσμα,
ποι έγινε μέν μαροφή νή ξενυχτήση δύο νιγέτες συνέχεια σ' ένα
γλένι ! ... Ως δημος, γιά τόν άρρωστο σινγκρό της, ή γιά τό άρρωστο
παπί της, κάθατη και ξενυχτήση στή προσκέφαλό τους έδδομάδες δλ-
πλόσιος !

Τερρό πλάσμα είσαι, δι άγια γυναίκα !

Z. A. ν τ έ Σ ε γ κ ς ψ

"Η καρδιά τῶν γυναικῶν είνε μά λόρα τριζόρδη: 'Η μά χορδή
φάλλει τόν θεί ποι τόν 'Ερωτα, ή όλη τό Χορία και τή Δόξα και τή
τρέπη τόν... Διάβολο !

N τ έ Σ α λ ά δ α ν τ ύ

Λέγουν οιγια, δη μί γυναίκες άγαπουν μάλλον τάς βλάκες ! ... Δι-
σκολεύειν δημος νά τό πιστέψει αιτό, γιατί είνε γνωστό ποσο μισεύ-
τοις... οιδένγουν τον !

M π α λ ζ ά κ

Γιατί νά μήν έρωτειθο, Θεέ μου ; ... 'Εσθι μάς χάρισεις τόν 'Ερωτα,
τέστι 'έδιδες, τήν άγαπή ! ... Γιατί λοιπόν νά τέρει γυναικώνει αιτ-

τά τή ηγελή δόδω Σου ;

• • •

Πρόν παραδοθόν ή γυναίκες άνηρων σ' έκεινους ποι τίς κάνουν
νά γελούν ! ... Κι' δταν παραδοθόν, άνηρων σ' έκεινους ποι τίς κά-
νουν νά κλαίνε !

'Ετι έν Ρεύ

Και ή παύνες, δπως και ή λευκές, στόν έρωτα, είνε ή ίδεις για μέ-
να ! ... Και τό κάθοδον είνε μαροφή. Μά δταν τό άνωψη ή φωτιά-
φωνά είνε κ' ή άγαπη — τότε φλογοκοκκινείσι σάν σάργα ξαναμάσην!

'Α σ κ η η π ι ά δ η ζ